ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 2.10.2017
COM(2017) 589 final

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Αξιολόγηση της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (Ευρατόμ) αριθ. 1074/1999 του Συμβουλίου

{SWD(2017) 332 final}

1 Εισαγωγή

Η Επιτροπή προωθεί ένα φιλόδοξο θεματολόγιο για να ενισχύσει την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης και το 2017 σημειώθηκαν σημαντικά επιτεύγματα. Τον Ιούλιο εκδόθηκε από το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο η οδηγία σχετικά με την καταπολέμηση, μέσω του ποινικού δικαίου, της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης (η «οδηγία ΠΟΣ»)[1]. Αναμένεται επίσης ότι το Συμβούλιο θα εκδώσει σύντομα, σε ενισχυμένη συνεργασία μεταξύ 20 κρατών μελών, τον κανονισμό για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας[2].

Τα εν λόγω μέτρα συμπληρώνουν το θεσμικό και νομικό πλαίσιο για την προστασία του προϋπολογισμού της Ένωσης, το οποίο επί του παρόντος στηρίζεται, σε επίπεδο ΕΕ, στο έργο της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης («OLAF»), του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου και των θεσμικών και λοιπών οργάνων και οργανισμών της Ένωσης και, σε επίπεδο κρατών μελών, στις διάφορες εθνικές διοικητικές και δικαστικές αρχές. Όλοι οι ανωτέρω φορείς λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για να προστατεύουν τον προϋπολογισμό της Ένωσης, σύμφωνα με την υποχρέωση που απορρέει από το άρθρο 325 της ΣΛΕΕ. Η OLAF συστάθηκε από την Επιτροπή το 1999, με σκοπό τη διεξαγωγή διοικητικών ερευνών όσον αφορά περιπτώσεις απάτης, διαφθοράς και κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της ΕΕ, καθώς και την παροχή συνδρομής στα κράτη μέλη για την καταπολέμηση της απάτης[3].

Όλα τα προαναφερθέντα στοιχεία είναι σημαντικά, καθώς η Ένωση οδεύει προς το επόμενο πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο. Η Επιτροπή εκπονεί επί του παρόντος έγγραφο προβληματισμού για το τι είδους προϋπολογισμό χρειάζεται η Ευρώπη του μέλλοντος[4]. Η αποδοτική και χρηστή διάθεση του προϋπολογισμού της Ένωσης αποτελεί βασική προϋπόθεση για να δημιουργηθεί εμπιστοσύνη στους πολίτες της ΕΕ και να αυξηθεί η ισχύς και η προστιθέμενη αξία του ευρωπαϊκού εγχειρήματος. Η απάτη και η διαφθορά μειώνουν τους πόρους που διατίθενται προς όφελος των πολιτών της ΕΕ και ενδέχεται να ευθύνονται για άλλες εγκληματικές δραστηριότητες (όπως η τρομοκρατία και το οργανωμένο έγκλημα). Επομένως, η καταπολέμησή τους πρέπει να είναι αποφασιστική και αποτελεσματική. Απώτερος σκοπός είναι η ισοδύναμη και υψηλού επιπέδου προστασία του προϋπολογισμού της ΕΕ σε ολόκληρη την επικράτεια της ΕΕ.

Σε αυτό το πλαίσιο, η παρούσα έκθεση παρουσιάζει τα αποτελέσματα της αξιολόγησης της εφαρμογής του κανονισμού αριθ. 883/2013 σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την OLAF[5] («ο κανονισμός»), όπως απαιτείται από το άρθρο 19 του εν λόγω

[1] Οδηγία (ΕΕ) 2017/1371 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2017, σχετικά με την καταπολέμηση, μέσω του ποινικού δικαίου, της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης, ΕΕ L 198 της 28.7.2017, σ. 29-41.

[2] Διοργανικός φάκελος 2013/0255 (APP). Στις 8-9 Ιουνίου 2017, το Συμβούλιο Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων κατέληξε σε συμφωνία επί της γενικής προσέγγισης όσον αφορά κανονισμό σχετικά με την εφαρμογή ενισχυμένης συνεργασίας για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας. Στη συνέχεια, το σχέδιο κανονισμού διαβιβάστηκε προς έγκριση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Όλες οι παραπομπές του παρόντος εγγράφου στο σχέδιο κανονισμού για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία αναφέρονται στο έγγραφο 9941/17 (κείμενο της γενικής προσέγγισης), το οποίο διατίθεται στην ακόλουθη διεύθυνση: http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9941-2017-INIT/el/pdf

[3] Απόφαση 1999/352/ΕΚ, ΕΚΑΧ, Ευρατόμ της Επιτροπής, της 28ης Απριλίου 1999, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης, ΕΕ L 136 της 31.5.1999, σ. 20-22.

[4] Ευρωπαϊκή Επιτροπή, έγγραφο προβληματισμού για το μέλλον των οικονομικών της ΕΕ, COM(2017) 358 της 28ης Ιουνίου 2017.

[5] Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία

κανονισμού. Επιπλέον, η έκθεση επισημαίνει πιθανές κατευθύνσεις για την προσαρμογή και την ενίσχυση, όπου είναι αναγκαίο, του νομικού πλαισίου που αφορά τις έρευνες της OLAF, ενόψει της επικείμενης έκδοσης του κανονισμού του Συμβουλίου για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, και ενόψει των κυριότερων πορισμάτων της αξιολόγησης.

Η παρούσα έκθεση συνοδεύεται από γνωμοδότηση της επιτροπής εποπτείας της OLAF όσον αφορά την εφαρμογή του κανονισμού, η οποία εγκρίνεται δυνάμει του άρθρου 19 του κανονισμού[6]. Η έκθεση αξιολόγησης της Επιτροπής και η γνωμοδότηση της επιτροπής αποτελούν ανεξάρτητα έγγραφα και εκπονήθηκαν παράλληλα.

2 Αξιολόγηση του κανονισμού 883/2013

Η αξιολόγηση εστιάζεται σε **τέσσερις βασικούς άξονες**: αποτελεσματικότητα, αποδοτικότητα, συνοχή και συνάφεια. Η αξιολόγηση δεν καλύπτει την προστιθέμενη αξία της ΕΕ, διότι η OLAF διασφαλίζει την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της ΕΕ, στο πλαίσιο των άρθρων 317 και 325 της ΣΛΕΕ, εκτελώντας ειδικά καθήκοντα σε επίπεδο ΕΕ τα οποία δεν μπορούν να εκτελεστούν σε εθνικό επίπεδο. Εξετάζονται επίσης πτυχές που σχετίζονται με τις μελλοντικές προοπτικές του κανονισμού για την επίτευξη των στόχων του, όπως επίσης και με τις εξελίξεις στις πολιτικές καταπολέμησης της απάτης και τις τάσεις στον τομέα της απάτης.

Η αξιολόγηση βασίζεται σε **ευρεία διαβούλευση** στην οποία συμμετείχε μεγάλος αριθμός ενδιαφερόμενων μερών. Στο πλαίσιο της διαδικασίας αξιολόγησης, η OLAF διοργάνωσε συνέδριο στις 1-2 Μαρτίου 2017 σχετικό με την αξιολόγηση του κανονισμού[7], στο οποίο συμμετείχαν σχεδόν 250 εκπρόσωποι από τις υπηρεσίες συντονισμού της καταπολέμησης της απάτης των κρατών μελών, διοικητικές υπηρεσίες των κρατών μελών αρμόδιες για τη διαχείριση κονδυλίων της ΕΕ, αρχές επιβολής του νόμου, εισαγγελικές και δικαστικές αρχές, θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμούς, διεθνείς οργανισμούς, την ακαδημαϊκή κοινότητα και μη κυβερνητικούς οργανισμούς. Η γνώμη των εν λόγω ομάδων ενδιαφερομένων, καθώς και του προσωπικού της OLAF, ζητήθηκε επίσης με τη μορφή συνεντεύξεων και ερευνών.

Η χρονική περίοδος που καλύπτεται από την αξιολόγηση είναι από την 1η Οκτωβρίου 2013 (έναρξη ισχύος του κανονισμού) έως τον Δεκέμβριο του 2016.

Τα αναλυτικά πορίσματα της αξιολόγησης και η μέθοδος που ακολουθήθηκε περιγράφονται στο έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής που συνοδεύει την παρούσα έκθεση. Στην κατάρτιση του εγγράφου εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής συνέβαλε μελέτη εξωτερικού συνεργάτη[8].

3 Τα κυριότερα πορίσματα της αξιολόγησης

Ο κανονισμός 883/2013 είναι ο κεντρικός άξονας του νομικού πλαισίου που διέπει την εντολή της OLAF να διεξάγει διοικητικές έρευνες σε περιπτώσεις απάτης, διαφθοράς και

Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (Ευρατόμ) αριθ. 1074/1999 του Συμβουλίου, ΕΕ L 248 της 18.9.2013, σ. 1-22.

[6] Επιτροπή εποπτείας της OLAF, γνώμη αριθ. 2/2017 της 28ης Σεπτεμβρίου 2017.

[7] Όλες οι διαθέσιμες παρουσιάσεις από το συνέδριο βρίσκονται στον ιστότοπο της Επιτροπής στην ακόλουθη διεύθυνση: https://ec.europa.eu/anti-fraud/policy/olaf-regulation-evaluation/conference_en

[8] ICF Consulting Services Limited, 2017, Αξιολόγηση της εφαρμογής του κανονισμού αριθ. 883/2013 σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF), τελική έκθεση, https://ec.europa.eu/anti-fraud/sites/antifraud/files/evaluation_of_the_application_regulation_883_en.pdf

κάθε άλλης παράνομης δραστηριότητας εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της ΕΕ. Εκδόθηκε κατόπιν εκτενών διοργανικών συζητήσεων και αντικατέστησε δύο παλαιότερους κανονισμούς από το 1999, με στόχο:

- να βελτιώσει την αποτελεσματικότητα, την αποδοτικότητα και τη λογοδοσία της OLAF, εξασφαλίζοντας παράλληλα την ανεξαρτησία της·
- να ενισχύσει τις διαδικαστικές εγγυήσεις και τα θεμελιώδη δικαιώματα των υποκείμενων σε έρευνα προσώπων·
- να ενισχύσει τη συνεργασία με τα κράτη μέλη, τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της ΕΕ, τις τρίτες χώρες και τους διεθνείς οργανισμούς· και
- να ενισχύσει τη διακυβέρνηση της OLAF.

Από την αξιολόγηση προκύπτει ότι οι εν λόγω **ειδικοί στόχοι** αποδεδειγμένα ήταν και εξακολουθούν να είναι **συναφείς** με τον γενικό στόχο της προστασίας των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης. Για τον σκοπό αυτόν, η OLAF εκτελεί ειδικά καθήκοντα σε επίπεδο ΕΕ τα οποία δεν μπορούν να εκτελεστούν αποκλειστικά σε εθνικό επίπεδο. Η προστιθέμενη αξία των ερευνών της OLAF επιβεβαιώθηκε κατά τη διαδικασία διαβούλευσης με τα ενδιαφερόμενα μέρη των κρατών μελών και της Ένωσης. Από την αξιολόγηση επιβεβαιώθηκε επίσης ότι οι στόχοι αυτοί παραμένουν συναφείς ενόψει της σύστασης της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας.

Ο κανονισμός επέτρεψε στην OLAF να εκτελέσει την εντολή της και να επιτύχει συγκεκριμένα αποτελέσματα. Βάσει της αξιολόγησης, παρατηρείται σαφής βελτίωση όσον αφορά την **αποτελεσματική διεξαγωγή των ερευνών**, ως αποτέλεσμα ορισμένων ειδικών διατάξεων του κανονισμού. Η **συνεργασία και ανταλλαγή πληροφοριών** μεταξύ της OLAF και των εταίρων της ενισχύθηκε με τη θέσπιση διατάξεων που καθιστούν εφικτή τη διαρθρωμένη συνεργασία. Για παράδειγμα, η δημιουργία των υπηρεσιών συντονισμού της καταπολέμησης της απάτης στα κράτη μέλη αναγνωρίστηκε ως σημαντική εξέλιξη για την ενίσχυση των δεσμών μεταξύ της OLAF και των κρατών μελών.

Τα στοιχεία έδειξαν ότι η **αποδοτικότητα της επιλογής υποθέσεων και των ερευνών της OLAF** έχει βελτιωθεί σημαντικά λόγω του κανονισμού, καθώς και λόγω μέτρων εσωτερικής οργάνωσης. Αυτό αποδεικνύεται από τον αυξημένο αριθμό ερευνών που διεξήγαγε το ερευνητικό προσωπικό και τον αυξημένο αριθμό συστάσεων και προταθέντων προς ανάκτηση ποσών.

Ωστόσο, η αξιολόγηση αποκάλυψε επίσης ορισμένες ελλείψεις όσον αφορά **τη διεξαγωγή των ερευνών** οι οποίες επηρεάζουν την αποτελεσματική και αποδοτική εφαρμογή του κανονισμού.

(1) Η OLAF ασκεί εξουσίες διεξαγωγής έρευνας που απορρέουν από διάφορες πράξεις του δικαίου της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένου του κανονισμού. Εντούτοις, σε πολλές περιπτώσεις, αυτές οι πράξεις εξαρτούν την **εκτέλεση των εν λόγω εξουσιών από όρους του εθνικού δικαίου**, ιδίως όσον αφορά τους επιτόπιους ελέγχους και τις επιθεωρήσεις σε οικονομικούς παράγοντες, όπως επίσης και τις ψηφιακές εγκληματολογικές έρευνες που διενεργούνται στην επικράτεια των κρατών μελών. Από την αξιολόγηση προκύπτει ότι δεν είναι απόλυτα σαφής ο βαθμός στον οποίο ο κανονισμός 883/2013 καθιστά εφαρμοστέο το εθνικό δίκαιο. Επί του παρόντος, επικρατούν διαφορετικές ερμηνείες των σχετικών διατάξεων και διαφορές στο εθνικό δίκαιο, με αποτέλεσμα την κατακερματισμένη εκτέλεση των εξουσιών της OLAF στα κράτη μέλη· σε ορισμένες δε περιπτώσεις, αυτό δεν επιτρέπει στην OLAF να διεξάγει επιτυχώς έρευνες και, κατ' επέκταση, να συμβάλλει στον στόχο της Συνθήκης περί

αποτελεσματικής προστασίας των οικονομικών συμφερόντων σε ολόκληρη την Ένωση.

(2) Ο κανονισμός δεν παρέχει στην OLAF **εργαλεία επιβολής** των εξουσιών της σε περίπτωση άρνησης ή παρεμπόδισης από άτομα εμπλεκόμενα σε έρευνες και από μάρτυρες. Αυτό με τη σειρά του μπορεί να περιορίσει την αποτελεσματικότητα των ερευνών της OLAF, διότι οι αποκλίσεις μεταξύ των κρατών μελών εξαρτώνται από την ικανότητα των αρμόδιων εθνικών αρχών να υποστηρίζουν την OLAF με τα δικά τους εργαλεία επιβολής,· ενώ στο συγκεκριμένο θέμα παρατηρούνται αποκλίσεις στο ισχύον εθνικό δίκαιο.

(3) Η αξιολόγηση ανέδειξε την ανάγκη να εξεταστεί το ενδεχόμενο ορισμένων αλλαγών στις εξουσίες διεξαγωγής έρευνας που διαθέτει η OLAF, με βάση τις παρατηρήσεις ορισμένων ενδιαφερόμενων μερών. Θα πρέπει να αξιολογηθούν η ανάγκη και η δυνατότητα βελτιωμένης πρόσβασης σε **στοιχεία τραπεζικών λογαριασμών** υπό τις δέουσες προϋποθέσεις, η οποία θα μπορούσε να διαδραματίσει κεντρικό ρόλο στην αποκάλυψη πολλών περιπτώσεων απάτης ή παρατυπίας. Η εν λόγω εξουσία συνδέεται επίσης με την ικανότητα διεξαγωγής ερευνών σχετικά με τον **ΦΠΑ**, έναν τομέα για τον οποίο η αξιολόγηση έδειξε ότι θα πρέπει να αποσαφηνιστεί και να ενισχυθεί η εντολή της OLAF.

(4) Στον τομέα των **εσωτερικών ερευνών**, ο κανονισμός εφαρμόζεται σε συνδυασμό με τις εσωτερικές αποφάσεις που έχει εκδώσει κάθε θεσμικό και λοιπό όργανο και οργανισμός της Ένωσης, γεγονός που ορισμένες φορές οδηγεί σε διαφορετικά περιθώρια δράσης της OLAF. Σύμφωνα με την αξιολόγηση, εάν αυξηθεί η σαφήνεια του κανονισμού όσον αφορά τις προϋποθέσεις για τη διεξαγωγή εσωτερικών ερευνών που ισχύουν σε όλα τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης, αυτό θα μπορούσε, αφενός, να συμβάλλει στην εξασφάλιση ενιαίας προστασίας και, αφετέρου, να παρέχει ένα πλαίσιο για την αξιολόγηση των ειδικών ρυθμίσεων που προβλέπονται στις εσωτερικές αποφάσεις. Επιπλέον, οι ισχύοντες κανόνες για τις εσωτερικές και τις εξωτερικές έρευνες θα μπορούσαν να ευθυγραμμιστούν περαιτέρω (στις περιπτώσεις που δεν δικαιολογείται αναντιστοιχία των κανόνων), ώστε να διασφαλιστεί ένα συνεκτικότερο πλαίσιο για τις έρευνες.

(5) Η αξιολόγηση έδειξε ότι υπάρχουν περιθώρια περαιτέρω αξιοποίησης των δυνατοτήτων για την **έγκαιρη διαβίβαση πληροφοριών** από την OLAF προς τα άλλα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς, σε περιπτώσεις όπου τμήματα των πραγματικών περιστατικών διεξαγόμενης έρευνας έχουν ενδεχομένως ήδη εξακριβωθεί και καθιστούν αναγκαία την άμεση λήψη προληπτικών μέτρων πριν από την ολοκλήρωση της έρευνας.

Όσον αφορά τη **συνέχεια που δίνεται στις έρευνες**, παρατηρούνται σημαντικές διαφορές μεταξύ των αποδεκτών ως προς τη συνέχεια που δίνουν σε συστάσεις της OLAF, ενώ ορισμένες φορές παρατηρούνται σημαντικά κενά μεταξύ των συστάσεων που διατυπώνονται και της συνέχειας που δίνεται. Η αξιολόγηση επισήμανε την ποιότητα και την έγκαιρη υποβολή των τελικών εκθέσεων της OLAF ως παράγοντα που επηρεάζει τον ρυθμό της συνέχειας που δίνεται σε συστάσεις ενώ, όσον αφορά τη συνέχεια που δίνεται στις δημοσιονομικές συστάσεις, κατέδειξε διαφορές μεταξύ της OLAF και των θεσμικών και λοιπών οργάνων και οργανισμών της ΕΕ ως προς την αξιολόγηση των επιπτώσεων στον προϋπολογισμό της ΕΕ.

Εντούτοις, η σημαντικότερη έλλειψη που διαπιστώθηκε ως προς τη συνέχεια που δίνεται σε συστάσεις αφορά τους κανόνες περί του **παραδεκτού των αποδεικτικών στοιχείων που**

συλλέγονται από την OLAF στις εθνικές δικαστικές διαδικασίες. Ο κανονισμός προβλέπει ότι οι εκθέσεις της OLAF αποτελούν αποδεικτικά στοιχεία παραδεκτά σε αυτές τις διαδικασίες κατά τον ίδιο τρόπο και υπό τους ίδιους όρους όπως οι διοικητικές εκθέσεις που συντάσσονται από τους εθνικούς διοικητικούς ελεγκτές. Από την αξιολόγηση προκύπτει ότι σε ορισμένα κράτη μέλη αυτός ο κανόνας δεν διασφαλίζει επαρκώς την αποτελεσματικότητα των δραστηριοτήτων της OLAF.

Η θέσπιση **νέας διάταξης για τις διαδικαστικές εγγυήσεις** το 2013 κρίθηκε γενικά κατά την αξιολόγηση ως θετική εξέλιξη για την προστασία των δικαιωμάτων των υποκείμενων σε έρευνα της OLAF προσώπων. Το **καθήκον ελέγχου της νομιμότητας** που θεσπίστηκε από τον κανονισμό και η νέα **εσωτερική διαδικασία προσφυγών** ενίσχυσαν περαιτέρω τις διαδικαστικές εγγυήσεις των υποκείμενων σε έρευνα προσώπων. Ορισμένα από τα ενδιαφερόμενα μέρη που συμμετείχαν στη διαβούλευση διατύπωσαν ανησυχία σχετικά με την προστιθέμενη αξία των νέων διατάξεων, άλλοι όμως δήλωσαν ότι η ισορροπία μεταξύ των εξουσιών της OLAF και των δικονομικών δικαιωμάτων είναι κατάλληλη, ενώ κάποιοι άλλοι ζήτησαν να ενισχυθούν τα δικονομικά δικαιώματα. Σε γενικές γραμμές, δεν προκύπτει, βάσει της αξιολόγησης, ότι οι διαδικαστικές εγγυήσεις που προβλέπονται στον κανονισμό είναι ανεπαρκείς στο πλαίσιο των υφιστάμενων εξουσιών και μέσων διεξαγωγής έρευνας της OLAF. Όσον αφορά τις διατάξεις του κανονισμού σχετικά με την **εποπτεία και τον έλεγχο,** η αξιολόγηση δείχνει ότι οι εργασίες της επιτροπής εποπτείας και η συνεργασία της με την OLAF έχει επηρεαστεί από τις αποκλίνουσες απόψεις και πρακτικές ως προς τις εν λόγω διατάξεις, ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά τον ρόλο και την εντολή της επιτροπής εποπτείας και την πρόσβαση που έχει σε σχετικές με υποθέσεις πληροφορίες που τηρεί η OLAF.

Η αξιολόγηση εντόπισε επίσης αρκετά ζητήματα που άπτονται της **εσωτερικής και της εξωτερικής συνοχής** του κανονισμού.

(1) Ο κανονισμός παρέχει τη νομική βάση, ώστε η OLAF να παρέχει στα κράτη μέλη συνδρομή για να οργανώνουν στενή και τακτική συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών τους, προκειμένου να συντονίζουν τη δράση τους με στόχο την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης. Αυτό αποτελεί βασικό στοιχείο της εντολής της OLAF να υποστηρίζει τη διασυνοριακή συνεργασία των κρατών μελών. Ωστόσο, ο κανονισμός δεν περιλαμβάνει αναλυτικές διατάξεις σχετικά με τα μέσα συντονισμού ή τις εφαρμοστέες διαδικασίες στις λεγόμενες **«υποθέσεις συντονισμού»**. Τούτο οδηγεί σε έλλειψη ασφάλειας δικαίου για την OLAF και για τα κράτη μέλη που βασίζονται στη συνδρομή της OLAF. Προκαλούνται επίσης ιδιαίτεροι περιορισμοί σε τομείς (όπως, για παράδειγμα, τα διαρθρωτικά ταμεία) στους οποίους δεν κατοχυρώνεται ο υποστηρικτικός και συντονιστικός ρόλος της OLAF βάσει άλλων πράξεων του δικαίου της ΕΕ. Σε τομείς όπου υφίστανται σχετικές διατάξεις (για παράδειγμα, στον τελωνειακό τομέα και τον τομέα διανοητικής ιδιοκτησίας[9]), η σχέση μεταξύ του κανονισμού 883/2013 και αυτών των άλλων νομικών πράξεων μπορεί να οδηγήσει σε πρακτικές δυσκολίες εφαρμογής.

(2) Ο κανονισμός 883/2013 εφαρμόζεται σε συνδυασμό με άλλες νομικές πράξεις του δικαίου της ΕΕ, από τις οποίες εξαρτάται η ουσιαστική εκτέλεση της εντολής της

[9] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 515/97 του Συμβουλίου, της 13ης Μαρτίου 1997, περί της αμοιβαίας συνδρομής μεταξύ των διοικητικών αρχών των κρατών μελών και της συνεργασίας των αρχών αυτών με την Επιτροπή με σκοπό τη διασφάλιση της ορθής εφαρμογής των τελωνειακών και γεωργικών ρυθμίσεων, ΕΕ L 82 της 22.3.1997, σ. 1-16, όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/1525 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Σεπτεμβρίου 2015, και τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 608/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την τελωνειακή επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1383/2003 του Συμβουλίου, ΕΕ L 181 της 29.6.2013, σ. 15-34.

OLAF. **Οι κανονισμοί 2185/96 και 2988/95**, στους οποίους βασίζεται ένα από τα κυριότερα ερευνητικά μέσα της OLAF, ήτοι οι επιτόπιοι έλεγχοι και επιθεωρήσεις, είναι προγενέστεροι της έκδοσης του κανονισμού 883/2013 και των παλαιότερων κανονισμών του 1999. Βάσει της αξιολόγησης, διαπιστώθηκαν ορισμένες αναντιστοιχίες μεταξύ των εν λόγω στενά συνδεόμενων νομικών πράξεων, οι οποίες σε ορισμένες περιπτώσεις ενδέχεται να οδηγήσουν σε έλλειψη ασφάλειας δικαίου και διαφορετικές ερμηνείες.

Τέλος, το έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής που επισυνάπτεται στην παρούσα έκθεση και η έκθεση του εξωτερικού συνεργάτη αναφέρουν ορισμένες διατάξεις του κανονισμού για τις οποίες θα ήταν χρήσιμο να **αποσαφηνιστεί ή να απλουστευθεί** ο κανονισμός ή να **βελτιωθεί η εφαρμογή** με μέτρα υλοποίησης. Ορισμένες από τις εν λόγω διατάξεις αναφέρονται στην ενότητα 5.3 κατωτέρω, διότι χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής.

Πιθανά επόμενα βήματα για τη συνέχεια που πρέπει να δοθεί στην αξιολόγηση καθορίζονται στην ενότητα 5. Αυτά θα πρέπει, αφενός, να βασίζονται στην πείρα που έχει αποκτηθεί από την εφαρμογή του κανονισμού και που αποτελεί αντικείμενο της αξιολόγησης και, αφετέρου, να λαμβάνουν υπόψη τη μελλοντική σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας η οποία πρόκειται να ενισχύσει σημαντικά και να μεταβάλει σε επίπεδο ΕΕ τους μηχανισμούς προστασίας των οικονομικών συμφερόντων της ΕΕ.

4 Η δημιουργία της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας και οι επιπτώσεις της στην εντολή και τις έρευνες της OLAF

Η σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας αποτελεί μια από τις βασικές προτεραιότητες της Επιτροπής στον τομέα της ποινικής δικαιοσύνης και, ταυτοχρόνως, τμήμα της συνολικής στρατηγικής για την καταπολέμηση της απάτης σε βάρος του προϋπολογισμού της ΕΕ. Στο Συμβούλιο Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, της 8ης Ιουνίου 2017, 20 κράτη μέλη κατέληξαν σε συμφωνία επί της γενικής προσέγγισης σχετικά με κανονισμό για τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας με ενισχυμένη συνεργασία. Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα είναι το πρώτο όργανο της ΕΕ το οποίο θα διαθέτει την εξουσία να διώκει εγκλήματα που έχουν επιπτώσεις στον προϋπολογισμό της ΕΕ, όπως καθορίζεται στην οδηγία ΠΟΣ, όπως είναι η απάτη, η διαφθορά και οι σοβαρές περιπτώσεις διασυνοριακής απάτης στον τομέα του ΦΠΑ. Αναμένεται ότι θα επιφέρει μια περισσότερο συνεκτική και αποτελεσματική πολιτική δίωξης εγκλημάτων που έχουν επιπτώσεις στον προϋπολογισμό της ΕΕ και ότι θα επιτρέψει την αύξηση του αριθμού των ποινικών διώξεων και των καταδικαστικών αποφάσεων, καθώς και την αύξηση του επιπέδου ανάκτησης δολίως απολεσθέντων κονδυλίων της Ένωσης. Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα έχει επίσης τη δυνατότητα να αντιμετωπίσει ορισμένες ελλείψεις που διαπιστώθηκαν κατά την αξιολόγηση όσον αφορά τα συμμετέχοντα κράτη μέλη.

Η Επιτροπή έχει τονίσει στο παρελθόν την ανάγκη να ενισχυθεί η καταπολέμηση της απάτης που έχει επιπτώσεις στον προϋπολογισμό της Ένωσης μέσω ολοκληρωμένης πολιτικής ποινικών και διοικητικών ερευνών[10]. Αυτή η προσέγγιση παραμένει επίκαιρη. Με τη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας, η Ένωση θα διαθέτει όργανα αρμόδια να διεξάγουν αμφότερους τους τύπους έρευνας, ενισχύοντας έτσι τις συνολικές δυνατότητες δράσης σε επίπεδο ΕΕ, με στόχο να συμπληρωθούν και να ενισχυθούν τα μέτρα που λαμβάνουν τα κράτη μέλη υπό τη δική τους ευθύνη για να προστατεύουν τον προϋπολογισμό της ΕΕ.

[10] Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών «Σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης με μέσα του ποινικού δικαίου και με διοικητικές έρευνες - Μια ολοκληρωμένη πολιτική για τη διασφάλιση των χρημάτων των φορολογουμένων», COM(2011) 293 final της 26.5.2011.

Η σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας δεν θα επιφέρει αλλαγές στη συνολική εντολή της OLAF, όμως η λειτουργία της OLAF θα χρειαστεί να προσαρμοστεί με ποικίλους τρόπους στην ύπαρξη της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας.

Η OLAF θα παραμείνει αρμόδια για τη διεξαγωγή διοικητικών ερευνών για εικαζόμενες δόλιες και μη δόλιες παρατυπίες εντός των θεσμικών και λοιπών οργάνων και οργανισμών της Ένωσης και σε όλα τα κράτη μέλη, με στόχο την έκδοση συστάσεων για την εκκίνηση δικαστικών, πειθαρχικών, δημοσιονομικών ή διοικητικών ενεργειών.

Σε περιπτώσεις εικαζόμενης απάτης, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία και η OLAF θα πρέπει να συνεργάζονται στενά. Επί του παρόντος, όταν έρευνα της OLAF υποδεικνύει πιθανό ποινικό αδίκημα, η OLAF συνεργάζεται με τις εθνικές εισαγγελικές και δικαστικές αρχές. Δεδομένου του ότι για πρώτη φορά συγκροτείται σε επίπεδο ΕΕ όργανο αρμόδιο για ποινικές έρευνες και διώξεις, χρειάζεται να δημιουργηθούν ισχυρές συνεργίες μεταξύ της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας και της OLAF, ώστε τα δύο αυτά όργανα να είναι σε θέση να εκτελούν τα καθήκοντά τους με τον πλέον αποτελεσματικό και παραγωγικό τρόπο και να αντιμετωπίζονται ταχέως και αποτελεσματικά υποθέσεις εικαζόμενης απάτης σε ολόκληρη την ΕΕ.

Για τον σκοπό αυτόν, θα πρέπει να εξεταστούν πιθανές προσαρμογές του πλαισίου διεξαγωγής ερευνών της OLAF, προκειμένου να αποφευχθεί κάθε κίνδυνος επανάληψης ερευνών επί των ίδιων πραγματικών περιστατικών, και προκειμένου η OLAF να διαθέτει τους απαραίτητους μηχανισμούς για να επιτελεί τον ρόλο της επιχειρησιακής υποστήριξης.

Σε αρκετές περιπτώσεις, δεν θα είναι αναγκαίος ο συντονισμός των δραστηριοτήτων της OLAF και της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας λόγω των διακριτών εντολών τους, καθώς η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία διεξάγει ποινικές έρευνες, ενώ η OLAF διοικητικές έρευνες που εστιάζονται σε δημοσιονομικές, πειθαρχικές και διοικητικές αναληφθείσες ενέργειες. Επιπλέον, η OLAF θα συνεχίσει τις έρευνές της στα κράτη μέλη που δεν συμμετέχουν στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία προς το παρόν. Στα εν λόγω κράτη μέλη, τόσο οι εθνικές αρχές όσο και η OLAF θα πρέπει να συμβάλλουν στη δημιουργία προϋποθέσεων, ώστε να εξασφαλίζεται αποτελεσματικό και ισοδύναμο επίπεδο προστασίας των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης σε ολόκληρη την ΕΕ. Η σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας δεν θα πρέπει επ' ουδενί να οδηγήσει σε έλλειψη αποτελεσματικής προστασίας του προϋπολογισμού στα κράτη μέλη που δεν συμμετέχουν στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία.

5. Επόμενα βήματα

Ο κανονισμός 883/2013 επέτρεψε στην OLAF να συνεχίσει να επιτυγχάνει συγκεκριμένα αποτελέσματα στην προστασία του προϋπολογισμού της ΕΕ. Οι αλλαγές του 2013 επέφεραν σαφείς βελτιώσεις όσον αφορά τη διεξαγωγή των ερευνών, τη συνεργασία με τους εταίρους και τα δικαιώματα των ενδιαφερομένων. Ταυτόχρονα, η αξιολόγηση επισήμανε ορισμένες ελλείψεις που επηρεάζουν την αποτελεσματικότητα και την αποδοτικότητα των ερευνών. Επιπλέον, η σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας θα αλλάξει ριζικά τα δεδομένα και θα καταστήσει απαραίτητες ταχείες προσαρμογές της λειτουργίας της OLAF, ώστε να εξασφαλιστούν συνεργίες και η αποδοτική αξιοποίηση των πόρων σε επίπεδο ΕΕ.

Ενόψει της εν λόγω εξέλιξης, η Επιτροπή θα εκπονήσει αξιολόγηση σύμφωνα με τις αρχές για τη βελτίωση της νομοθεσίας, η οποία ενδέχεται να οδηγήσει σε πρόταση τροποποίησης του κανονισμού 883/2013 το πρώτο εξάμηνο του 2018 που θα πρέπει να τεθεί σε ισχύ έως την έναρξη λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας[11], με στόχο να διασφαλιστεί η

[11] Άρθρο 120 παράγραφος 2 του σχεδίου κανονισμού για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία. Η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία θα αναλάβει τα καθήκοντα διερεύνησης και δίωξης που της ανατίθενται σε ημερομηνία που θα καθοριστεί με

απρόσκοπτη μετάβαση στο νέο θεσμικό πλαίσιο. Στην εν λόγω αξιολόγηση θα ληφθεί επίσης υπόψη η γνωμοδότηση της επιτροπής εποπτείας της OLAF που συνοδεύει την παρούσα έκθεση.

Η αξιολόγηση θα εξετάσει κυρίως ενδεχόμενες αλλαγές για την προσαρμογή του ρόλου και της λειτουργίας της OLAF στη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας. Θα μπορούσε επίσης να περιλαμβάνει πιθανές πρόσθετες στοχευμένες αλλαγές, εφόσον απαιτείται, με βάση τα πλέον αδιαμφισβήτητα πορίσματα της αξιολόγησης. Αυτές οι αλλαγές θα μπορούσαν να ενισχύσουν το πλαίσιο διεξαγωγής των ερευνών της OLAF με στόχο να διατηρηθεί μια ισχυρή και πλήρως λειτουργική OLAF που συμπληρώνει την προσέγγιση ποινικού δικαίου της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας με διοικητικές έρευνες.

Τόσο η αξιολόγηση, η οποία πρόκειται να διεξαχθεί σύμφωνα με τις αρχές για τη βελτίωση της νομοθεσίας και να συμβάλει στην εκπόνηση της πιθανής πρότασης του 2018, όσο και άλλα μέτρα που θα δώσουν συνέχεια στην αξιολόγηση, θα καλύψουν ειδικότερα τους ακόλουθους τομείς.

5.1 Προσαρμογή στη σύσταση της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας

Στο σχέδιο κανονισμού για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία ήδη καθορίζονται οι βασικές αρχές για τη μελλοντική σχέση μεταξύ της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας και της OLAF, σύμφωνα με τις οποίες απαιτείται αμφότερα τα όργανα να λειτουργούν συμπληρωματικά για να διασφαλίζεται ότι γίνεται χρήση όλων των διαθέσιμων μέσων για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης[12]. Η αξιολόγηση θα εξετάσει πιθανούς τρόπους, ώστε αυτές οι αρχές να αποτυπωθούν στον κανονισμό 883/2013 με τη θέσπιση συγκεκριμένων διαδικασιών για τη συνεργασία, και να συμπληρωθούν με διακανονισμούς εργασίας.

Μια πτυχή που θα μπορούσε να εξεταστεί αφορά την **επεξεργασία εισερχόμενων πληροφοριών από την OLAF και την ταχεία διαβίβαση πληροφοριών στην Ευρωπαϊκή Εισαγγελία** για κάθε αξιόποινη συμπεριφορά, ως προς την οποία η Εισαγγελία θα μπορούσε να ασκήσει την αρμοδιότητά της[13]. Δεδομένης της εντολής της, η OLAF θα αποτελεί σημαντική πηγή εισερχόμενων πληροφοριών για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία. Επιπλέον, όσον αφορά την **επιλογή υποθέσεων** στο πλαίσιο της OLAF, οι σχετικές διατάξεις θα πρέπει να αποτρέπουν τη διεξαγωγή παράλληλων ερευνών από την OLAF και την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, δηλαδή η OLAF δεν θα κινεί διοικητική έρευνα όταν η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία διεξάγει ποινική έρευνα για τα ίδια γεγονότα[14].

Επίσης, θα πρέπει να αναλυθεί η **διαχείριση υποθέσεων που παραπέμπονται στην OLAF από την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία** για διοικητική συνέχεια[15].

Τέλος, η αξιολόγηση θα επιχειρήσει να εντοπίσει τρόπους υλοποίησης των διατάξεων που προβλέπονται στο σχέδιο κανονισμού για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, σύμφωνα με τις οποίες η **Ευρωπαϊκή Εισαγγελία μπορεί να ζητήσει επιχειρησιακή υποστήριξη από την OLAF**[16]. Ενδέχεται, επομένως, να εξεταστούν δυνατότητες για τις διαδικασίες διαχείρισης αιτημάτων, για τις διαδικασίες που θα πρέπει να ακολουθεί η OLAF κατά την εκτέλεση των

απόφαση της Επιτροπής, και η οποία δεν μπορεί να τοποθετηθεί χρονικά νωρίτερα από τρία έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία.

[12] Άρθρο 101 παράγραφος 1 του σχεδίου κανονισμού για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία.

[13] Άρθρο 24 παράγραφος 1 του σχεδίου κανονισμού για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία.

[14] Άρθρο 101 παράγραφος 2 του σχεδίου κανονισμού για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία.

[15] Άρθρο 39 παράγραφος 4 και άρθρο 101 παράγραφος 4 του σχεδίου κανονισμού για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία.

[16] Άρθρο 101 παράγραφος 3 του σχεδίου κανονισμού για την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία.

καθηκόντων της, προκειμένου να διασφαλίζεται ότι τα αποτελέσματα των εργασιών της μπορούν να χρησιμοποιηθούν από την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία κατά τις έρευνές της, όπως επίσης και για τη μελλοντική χρήση οποιωνδήποτε αποδεικτικών στοιχείων.

5.2 Ενίσχυση της αποτελεσματικότητας των ερευνητικών καθηκόντων της OLAF

Η Επιτροπή θα εξετάσει επίσης πιθανές λύσεις για ορισμένες ελλείψεις που διαπιστώθηκαν κατά την αξιολόγηση. Θα πρέπει να δοθεί έμφαση σε στοχευμένες αλλαγές που έχουν στόχο να βελτιώσουν την αποτελεσματικότητα των ερευνών. Στην αξιολόγηση θα εξεταστούν ιδίως τα ακόλουθα ζητήματα.

Θα εξεταστούν πιθανές λύσεις για να ενισχυθεί η **συνεκτική εφαρμογή των ερευνητικών μέσων** που διαθέτει η OLAF σε όλα τα κράτη μέλη και σε όλα τα θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμούς, ώστε να εξασφαλιστεί ενιαίο επίπεδο προστασίας σε ολόκληρη την Ένωση. Θα πρέπει να εξεταστούν υπό αυτό το πρίσμα οι τρέχουσες παραπομπές στο εθνικό δίκαιο, όπως επίσης και οι διατάξεις περί εσωτερικών ερευνών.

Θα πρέπει να εξεταστούν πιθανές αλλαγές των κανόνων περί του **παραδεκτού των εκθέσεων OLAF ως αποδεικτικών στοιχείων** στις δικαστικές διαδικασίες των κρατών μελών, με στόχο να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητά τους και να αποφεύγονται οι αδυναμίες που οφείλονται σε επανάληψη των ερευνών.

Η Επιτροπή θα εκτιμήσει επίσης τρόπους ενίσχυσης της **επιβολής των υφιστάμενων εξουσιών της OLAF**. Με αυτή την πτυχή συνδέεται επίσης η αναθεώρηση των **καθηκόντων συνεργασίας** που κατοχυρώνονται στον κανονισμό, η οποία θα μπορούσε να εξασφαλίσει ένα συνεκτικό και αποτελεσματικό πλαίσιο στα διαφορετικά στάδια της έρευνας.

Επιπλέον, στο πλαίσιο της αξιολόγησης, θα εξεταστεί η αποσαφήνιση της εντολής και των ερευνητικών μέσων της OLAF στον τομέα του **ΦΠΑ**, καθώς και η ανάγκη και η δυνατότητα βελτιωμένης πρόσβασης σε στοιχεία **τραπεζικών λογαριασμών.**

Τέλος, θα μπορούσαν ενδεχομένως να εξεταστούν νέες διατάξεις που θα διέπουν τη διαχείριση των **υποθέσεων συντονισμού**, με στόχο να καλυφθούν τα κενά του κανονισμού.

5.3 Άλλα πορίσματα της αξιολόγησης

Πέραν όσων αναφέρονται ανωτέρω, η αξιολόγηση εντόπισε ορισμένα ζητήματα για τα οποία θα ήταν χρήσιμο να αποσαφηνιστεί περαιτέρω ή να απλουστευθεί ο κανονισμός, ή τα οποία θα μπορούσαν να αντιμετωπιστούν με νομικά μέτρα είτε με βελτιωμένη εφαρμογή του κανονισμού.

Η Επιτροπή θα εξετάσει ειδικότερα τρόπους καλύτερης αντιμετώπισης πρακτικών δυσκολιών που προκύπτουν από τις διαφορετικές ερμηνείες των διατάξεων που αφορούν τον ρόλο και την εντολή της **επιτροπής εποπτείας**. Υπό αυτή την έννοια, η Επιτροπή συστήνει να συναφθούν σύντομα διακανονισμοί εργασίας μεταξύ της OLAF και της οικείας επιτροπής εποπτείας.

Στους πιθανούς τομείς που χρήζουν περαιτέρω αποσαφήνισης στον κανονισμό συγκαταλέγονται οι διατάξεις για τις **εσωτερικές έρευνες** (ιδίως έλεγχος των εγκαταστάσεων), τις **ψηφιακές εγκληματολογικές έρευνες** και τη διαβίβαση πληροφοριών σε **τρίτες χώρες και διεθνείς οργανισμούς**. Με στοχευμένες αλλαγές θα μπορούσαν επίσης να αντιμετωπιστούν διαπιστωθείσες ασυνέπειες και να ευθυγραμμιστούν περαιτέρω οι κανόνες που ισχύουν για τις εσωτερικές και τις εξωτερικές έρευνες (στις περιπτώσεις που δεν δικαιολογείται αναντιστοιχία των κανόνων).

Η Επιτροπή ενδέχεται να εξετάσει μέτρα για να διασφαλιστεί στενότερη συνεργασία μεταξύ της OLAF και των θεσμικών και λοιπών οργάνων και οργανισμών όσον αφορά την πιθανή **έγκαιρη διαβίβαση πληροφοριών από την OLAF**, σε περιπτώσεις όπου ενδεχομένως απαιτείται η λήψη προληπτικών μέτρων, προκειμένου να μειωθούν οι αποκλίσεις ως προς τη συνέχεια που δίνεται σε **δημοσιονομικές συστάσεις.**

Η Επιτροπή συστήνει στην OLAF να λάβει εσωτερικά μέτρα για να εξασφαλίσει τη συνέπεια της **ποιότητας των τελικών εκθέσεων και συστάσεων**, και να εξετάσει κατά πόσον χρειάζεται να αναθεωρήσει **τις κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις διαδικασίες έρευνας**, ώστε να αντιμετωπιστούν τυχόν ασυνέπειες προς τον κανονισμό.

5.4 Προοπτικές

Σε μεταγενέστερο στάδιο, μια πρόταση που ενδεχομένως θα υποβληθεί το 2018 θα μπορούσε να ακολουθηθεί από μια περισσότερο ενδελεχή διαδικασία εκσυγχρονισμού του πλαισίου διεξαγωγής των ερευνών της OLAF, το οποίο χρονολογείται από τη σύσταση της OLAF το 1999 (και ακόμη παλαιότερα) όσον αφορά τις βασικότερες πτυχές του. Η διαδικασία αυτή θα μπορούσε να αποτελέσει ευκαιρία να εξεταστούν ριζικότερες αλλαγές με βάση τις τάσεις του 21ου αιώνα στον τομέα της απάτης, και θα πρέπει να αξιοποιηθεί η πείρα που προκύπτει από τη συνεργασία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας και της OLAF. Θα μπορούσε επίσης να καταστήσει εφικτή την επικέντρωση σε άλλες πτυχές του νομικού πλαισίου οι οποίες ενδεχομένως απαιτούν περισσότερο προβληματισμό και διαβούλευση. Μια τέτοια πτυχή είναι, μεταξύ άλλων, η θεσμική διακυβέρνηση της OLAF και οι έλεγχοι των εργασιών της. Από την αξιολόγηση δεν προκύπτει σαφής ανάγκη να αναθεωρηθούν ουσιαστικά οι σχετικές διατάξεις του κανονισμού προς το παρόν. Θα πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι η πρόταση της Επιτροπής για τη θεσμοθέτηση Ελεγκτή διαδικαστικών εγγυήσεων[17] προς το παρόν εκκρεμεί και δεν έχει προωθηθεί από τον συννομοθέτη. Μέρος του δεύτερου αυτού σταδίου της πιθανής αναθεώρησης του νομικού πλαισίου θα μπορούσαν να αποτελέσουν ευρύτερα ζητήματα τα οποία κατέδειξε η αξιολόγηση και σχετίζονται με τη συνολική συνοχή του νομικού πλαισίου της ΕΕ για την καταπολέμηση της απάτης, πέραν του κανονισμού 883/2013 .

[17] COM(2014) 340 final.